

Marlies van de Watering, Ingrid Donkergoed en Ingrid ten Bruggencate bespreken een van de foto's.

'Het gaat om het kijken en het zien'

Leren van elkaar hoog in het vaandel van Oog en Optiek

Uitwisseling van kennis staat voorop bij fotoclub Oog en Optiek in Lunteren. Of het nu om kleurenfotografie gaat of zwart-wit, of om portretfotografie, landschappen, architectuur of macrofotografie. De enthousiaste club zoekt voortdurend naar wegen om de beginnende amateurs en de beroepsfotograaf uit te dagen tot het maken van kwalitatief betere foto's. Drie relatief nieuwe leden vertellen over hun ervaringen met deze bijzondere fotoclub met regionale aantrekkingskracht.

Annelies Barendrecht

Ingrid Ten Bruggencate, Marlies van de Watering en Ingrid Donkervliet zijn nog maar enkele jaren lid. Ze waren geen echte groentjes op fotografiegebied, maar hun ambities reikten nooit verder dan het maken van kiekjes, zoals ze hun vroegere werk bestempelen. Dat is nu wel anders, sinds ze toetraden tot de club is hun ambitieniveau met sprongen omhoog gegaan. Sterker nog, ze kunnen zich toch echt niet voorstellen dat ze afscheid zouden moeten nemen van hun camera. Alle drie zijn ze amateurfotograaf, zoals het geval is met het overgrote deel van de leden variërend in leeftijd van 39 tot 84 jaar. Voor de oudere leden geldt dat ze in de loop van de tijd overgeschakeld zijn van analoge naar digitale fotografie. Dat de nostalgie ondertussen de kop opsteekt en dat vooral jonge mensen interesse hebben voor analoge fotografie en het ontwikkelen van negatieven in de donkere kamer, verbaast ze niet echt. Het blijft mooi, die wat korrelige foto's en hun nostalgische uitstraling.

Ingrid Ten Bruggencate is zo iemand die altijd analoog fotografeerde. Als stewardess maakte ze onderweg veel foto's. „Op een kleine camera. Echt mooie foto's waren het niet. Na mijn pensioen ben ik overgestapt op digitale fotografie. Ik maakte kiekjes, maar wilde toen ik eenmaal meer tijd had, een verdieping aanbrengen in mijn werk. Het gaat steeds beter. In het begin durfde ik mijn foto's bijna niet te laten zien, maar de sfeer in de club is zo opbouwend dat ik grote stappen vooruit heb kunnen zetten.”

Naamgenoot Ingrid Donkervliet, met haar 39 jaar een van de jongeren op de club, is financieel manager bij een trainingscentrum voor

mensen die op grote hoogte veilig moeten werken. Zoals bestuurders van hoogwerkers. Een drukke baan die om tegenwicht vraagt. „Dat is de fotografie voor mij.” Ze volgde de basis cursus aan de Fotovak school en kreeg de smaak volledig te pakken. Een echte opleiding zat er qua tijd voor haar niet in, maar ze wilde zich wel verder ontwikkelen. Na lang zoeken vond ze wat ze zocht bij Oog en Optiek in Lunteren, een fotoclub die om de week op woensdagavond bijeenkomt. „De grote diversiteit in leeftijd, interesse, achtergrond spreekt me zeer aan bij de club. Omdat iedereen wat anders doet, leer je steeds weer wat bij, daar was het me om te doen. Verder zijn er geregeld bekende gastsprekers, dat is heel inspirerend. En het is ook nog eens erg gezellig. Elkander de grond in boren is er niet bij. Het commentaar op je foto's is altijd opbouwend.” Heel veel energie kreeg ze van het exposeren, samen met drie clubgenoten, bij verpleeghuis Sint Barbara in Ede. „Als beginnend fotograaf vond ik het superleuk om mijn foto's, ingelijst en wel, daar zo mooi te zien hangen.”

En dan is er nog Marlies van de Watering. Tot enkele jaren terug arts in de palliatieve zorg. Ze fotografeerde al wel, maar altijd op de automatische stand. „Het frustreerde me dat ik de rest van de camera niet snapte. Op de club word ik geprikkeld om naar allerlei dingen te kijken. Zowel naar de techniek van de camera, als naar compositie, beeldbewerking en het zoeken naar een eigen stijl.”

KRUIDNAGEL Tot haar grote verrassing werd ze al vrij snel beloond met een goede beoordeling bij een digitale, regionale fotowedstrijd. Marlies lacht. „Ik had een serie foto's van kruidnagels gemaakt, maar dan zo

dat je er van alles bij kon voorstellen. Voor mij was het een ontdekking dat je prachtige foto's kan maken van hele simpele onderwerpen. Je hoeft niet naar, pak hem beet, IJsland, om daar de mooiste foto's te maken. De eenvoudigste dingen kunnen heel fotogeniek zijn, als je maar weet hoe je het in beeld moet brengen én je moet het zien.” Ingrid Ten Bruggencate is ook gegroeid in haar fotografie. „Ik heb geleerd om serie-matig te werken. Een enkele foto is vaak heel mager, maak je er een serie van, dan maakt het veel meer indruk. Veel heb ik ook geleerd van het kijken naar anderen werk, of het nu tijdens de clubavonden is of in de werkgroepen of het mentoraat waar je je voor op kan geven. Vaak krijg ik zo nieuwe ideeën waardoor ik ook betere en andere foto's maak.”

's Zomers is er geen club, maar veel leden gebruiken de pauze om nieuw werk te maken, al dan niet in een mentoraatsgroep - groep begeleid door professionele fotograaf - of als voorwerk voor een expositie of opdracht later in het jaar. Zo is er begin 2018 een expositie in De Koepel in het Lunterse Buurtbos. Iedereen kan foto's opsturen naar een selectiecommissie die de meest geschikte foto's selecteert.

„We zijn niet van de knoppen en de camera's”, sluit Marlies het gesprek af. „Het gaat om het kijken en het zien, niet om duur materiaal.” Ingrid Ten Bruggencate stelt vast dat ze selectiever is gaan werken in een tijd dat digitaal veel mogelijk is. „Je leert jezelf beperken door beter te kijken en gericht te werken. Dit alles dankzij de club”

*Nieuwe leden zijn overigens welkom.
Zie de website: www.oogenoptiek.nl*